

Júlia

Julia James

Veled vagy nélküled?

Trish Morey

Születésnap ajándék

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Enterprises ULC-vel létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy hellyel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Enterprises ULC. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Julia James, 2021 – Vinton Kiadó Kft., 2024

A Júlia 801. eredeti címe: *Cinderella's Baby Confession*

(Harlequin, Mills & Boon Modern Romance)

• Magyarra fordította: Bakay Dóra

© Trish Morey, 2009 – Vinton Kiadó Kft., 2024

A Júlia 802. eredeti címe: *The Ruthless Greek's Virgin Princess*

(Harlequin, Mills & Boon Modern Romance)

Második, átdolgozott kiadás. (Első megjelenés: 2012)

• Magyarra fordította: Herczog Gábor

Nyomtatásban megjelent: a JÚLIA 801-802. számában, 2024

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-540-870-2

• Kép: Shutterstock

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2024

• A kiadó és a szerkesztőség címe: 1118 Budapest, Szüret u. 15.

• Felelős kiadó: dr. Bayer József

• Főszerkesztő: Vaskó Beatrix

• Telefon: +36-1-781-4351; e-mail cím: info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Julia James

Veled vagy nélküled?

ELŐHANG

Alys a kezében lévő műanyag lapocskára meredt. A két vonal jól látható volt. A két vonal, amely azt jelezte, hogy terhes.

A szó ott visszhangzott a fejében, miközben megragadta a mosdókagyló szélét, mintha erőt akart volna meríteni belőle.

Mit tegyek? Hogyan fogok boldogulni?

Megnézte a tükörképét a mosdókagyló felett. Az arca hófehér volt, a szeme kitágult a rémülettől. A gondolatok csak úgy kavarogtak a fejében.

Nem lehetek terhes! Nem engedhetem meg magamnak! Most nem!

A félelem betöltötte a lelkét. A konyhaasztalon még mindig ott volt a levél a szörnyű üzenettel, amely tegnap reggel érkezett postán. Remegő lélegzetet vett, de még mindig a tükörképét bámulta.

Édes istenem, nem volt elég nehéz az elmúlt négy év? Ennyi telt el a szörnyű nap óta, amikor közvetlenül az érettségi vizsgák előtt valaki felhívta, és közölte vele, hogy az anyja a sürgősségin van. Súlyos közlekedési baleset érte, és a mentők kórházba vitték. Cserbenhagyásos gázolás történt, az elkövető otthagya az áldozatát. Az anyja már a múltóban volt a hívás idején, de olyan súlyosan megsérült, hogy talán nem éli túl a következő néhány órát.

Az a nap megváltoztatta az édesanyja életét – de az övét is.

Az anyja végül soha nem gyógyult meg teljesen. Ágyhoz kötött maradt, és éjjel-nappali ápolásra szorult, amit Alys odaadóan vállalt. De hat hónappal ezelőtt az édesanyja meghalt.

Alys most lehunyta a szemét. Úgy érezte, mintha ólomsúly nehezedne a vállára.

Szerette az anyját, egy pillanatig sem habozott, hogy vállalja a gondozását, de nehéz időszak volt. Fel kellett adnia a saját életét, az álmait, és helyette a súlyos beteg édesanyjáról kellett gondoskodnia. Voltak pillanatok, amikor arra vágyott, hogy elszökjön, és újra egyedül éljen, de tudta, hogy nem hagyhatja magára az anyját.

És amikor eljött a vég, teljesen kiborult. Az egyetlen ember a világon, aki érte élt, aki szerette őt, nincs többé...

Nincs senkim, egyáltalán senkim.

A hang, amely az anyja halála óta ott visszhangzott a fejében, egyre hangosabb lett.

A fehér műanyag lapocska a végzetes két csíkkal a mosdóba esett. Alys leengedte a kezét, és a még lapos hasára tette. Miközben elöntötték az érzelmek hullámai, gyengéden, szeretettel megsimogatta a hasát.

Már nem volt egyedül. Volt valaki, akit szerethetett, és aki szeretni fogja őt. Még mindig láthatatlan, megfoghatatlan, mégis ott van.

Az én kicsikém! Bármibe kerül is, felnevelem. A gyermekem biztonságban és szeretetben fog felnőni. Otthont fogok teremteni neki... valahogyan.

De azt is tudta, hogy ez mit jelent.

Annak a végzetes éjszakának az emléke élénken és felejthetetlenül idéződött az emlékezetébe.

1. FEJEZET

Alys kedvetlenül táncolt a partnerével, aki Maisey-nek, az egyetemi barátnőjének egyik ismerőse volt.

Maisey sürgette Alyst, hogy jöjjön el Londonba a hétvégére, és vegyen részt vele ezen a partin – kikapcsolódásként a hétköznapiakból.

– Hatalmas buli lesz egy West End-i luxusszállodában. Suze is csak azért kapott meghívást, mert modellkedik. Jó lesz, majd meglátod! Azok után, amin keresztülmentél, pont erre van szükséged.

Csábítóan hangzott, de Alys már nem volt benne ilyen biztos. Régóta nem járt már szórakozni, az efféle bulik egyszerűen nem az ő világa.

Magán érezte a férfiak tekintetét, és már megbánta, hogy szabad kezet adott Maisey-nek a ruhája és a frizurája kiválasztásában.

Hosszú, szőke hajával, tussal kihúzott szemhéjával és skarlátvörösre rúzosított szájával túlságosan feltűnőnek érezte magát, és egyáltalán nem volt önmaga. Ahelyett hogy jól érezte volna magát, legszívesebben elmenekült volna.

Amikor a dal végre-valahára befejeződött, visszament a koktélbárba, hogy megkeresse Maisey-t, és elbúcsúzzon tőle. A tekintete körbejárta a termet... és a lába hirtelen földbe gyökerezett.

Nikos egy martinispohárral a kezében a bárpultnál állt, és körbepillantott a zsúfolt helyiségen. A hangulata nem volt valami jó. Késő délután érkezett Londonba egy kellemetlen brüsszeli ebéd után, amit Irinával költött el. Szakítania kellett vele, ami sosem szép dolog. Nem bírta tovább elviselni a lány mind egyértelműbb célzásait, aki arra várt, hogy megkérje a kezét.

Sok sikert kívánt neki az európai pénzügyi világban, de azt mondta, hogy számára a házasság szóba sem jöhet.

Nem volt mindig így. Tíz évvel ezelőtt még nagyon várta az esküvőjét. Akkor még hiszékeny, bizakodó huszonkét éves srác volt, annyira naiv, hogy elhitte, egy nő csak önmagáért szereti...

Az apja volt az, aki megmentette élete legnagyobb hibájától.

Elhúzta a száját. Még most is hallotta a szavait:

– Ki kellett mondanom, hogy kitagadlak. Csak így tudtam bebizonyítani neked, hogy Miriam Kapoulous csak a pénzedet akarja.

Az apja nem is tévedett Miriammal kapcsolatban. Amint a nő megtudta, hogy Nikost kitagadták az örökségből, visszaadta a jegygyűrűjét.

Nikos most is ugyanolyan tisztán hallotta az apja szavait, mint akkor:

– Nem hagyom, hogy ugyanaz történjen veled, mint velem! Egyetlen nő sem járhat sikerrel, aki csak a pénzedre hajt, akármilyen trükkökkel próbálkozik is.

Nikos apja rosszalló tekintetének súlya alatt nőtt fel. A születése körülményei alakították az életét. Számtalanszor azt kívánta, bárcsak egy másik asszony fia lenne. Egy olyan nőé, aki nem kényszerítette az apját házasságra.

Félresöpörte az emlékeket. Nem hagyhatta, hogy a hangulata tovább romoljon.

Egész felnőttkorát azzal töltötte, hogy bebizonyítsa, ő is igazi Drakis. Azzal, hogy azt tette, amihez egy Drakis a legjobban ért: pénzt keresett. És jó volt benne – ezt még az apjának is el kellett ismernie. Az üzleti érzék veleszületett adottsága volt, akárcsak a remek tárgyalási készsége.

Az ő erőfeszítéseinek köszönhetően a Drakis család cége jobban szárnyalt, mint valaha. Így telt az élete – mindig úton volt, alig maradt ideje pihenésre és kikapcsolódásra. Amikor mégis volt egy kis szabadideje, nem vett részt efféle hangos partikon. Csak azért jött el ide, mert egy ismerőse volt a házigazda.

Tehtete lekicsinylően siklott végig a felcícomázott modelleken és filmsztárokon. Sokan közülük abban a reményben jöttek ide, hogy találnak egy pénzes pasast.

Nikos körülnézett, az ismerősét kereste. Aztán minden iménti gondolata elillant.

Alys megállt, és tekintete egy férfira szegeződött, aki a zsúfolt koktélbár túloldalán ült a pultnál. Magas, karcsú, sötét hajú, harminc körüli, markáns vonásokkal és napbarnított bőrrrel.

Soha életében nem látott még ilyen lélegzetelállítóan vonzó férfit, aki egyenesen rá nézett...

Önkéntelenül is megnyalta az ajkát. A pulzusa felgyorsult, amikor a tekintetük találkozott. Ebben a pillanatban a táncpartnere megragadta a csuklóját.

– Hé, bébi, gyere vissza!

Alys odafordult felé, és megpróbálta kiszabadítani a kezét a férfi szorításából.

– Köszönöm, de nem...

Ennél tovább nem jutott. Egy másik hang – mély és parancsoló, némi mediterrán akcentussal – félbeszakította:

– A hölgy nemet mondott.

Alys megpördült. Az a férfi a bárból most ott állt előtte.

A szorító kéz eltűnt a csuklójáról.

– Oké, haver, nem tudtam, hogy hozzád tartozik.

– Most már tudod – jött a válasz.

Alys érezte, hogy megfogják a könyökét, majd a férfi, akinek a külseje teljesen lenyűgözte, a bárpulthoz vezette. Megpróbált tisztán gondolkodni, de közben hagyta, hogy az idegen felsegítse egy bárszékre, és leüljön mellé.

– Úgy fest, mint akinek jólesne egy ital – mondta. A hangjából eltűnt minden keménység.

A lány szíve hevesen kalapált, ahogy a férfira nézett. Közélről még jobban nézett ki. Ő volt a legvonzóbb férfi, akivel valaha találkozott. Valami azt súgta Alysnek, hogy nem csak lovagiasságból avatkozott közbe.

Hálás volt a sminkért, amit Maisey tett fel rá, mert érezte, hogy elpirul alatta.

– Szóval, mit szeretne inni?

– Hm... egy Sea Breeze-t – hallotta magát Alys, és a hangja rekedtnek tűnt.

Éppen haza akart indulni. *Keress meg Maisey-t, búcsúzz el tőle, és menj el!*

Ehelyett a bárszéken maradt, miközben a férfi odaadta neki a vodkából és áfonyaléből álló koktélt. Aztán felemelte a martinispoharát.

– *Yammas!* – mondta.

– Tessék? – nézett rá Alys elbizonytalanodva.

– Görögül: egészségünkre – válaszolta az idegen, és kortyolt egyet a martinijából. Tekintete lazán végigsiklott a lányon, mintha csak felmérte volna.

Alys nagyon is tisztában volt azzal, mit láthat. Művészien kócos szőke haja a hátát verdeste, szeme hatalmasnak tűnt a hangsúlyos szemhéj- és szempillafesték miatt. A ruha, amelyet Maisey kölcsönzött neki, szűk volt, majdnem egy számmal kisebb, amelyet még az egyetemi éveiben sem vett volna fel.

Keresztbe tette a lábát, abban a reményben, hogy ettől kevésbé tűnik majd szűknek a ruha. De csak annyit ért el, hogy az a sötét tekintet a lábára vándorolt...

– Maga görög? – próbálta elterelni a férfi figyelmét a lábáról.

Az idegen tekintete visszatért a lány arcára, miközben újabb kortyot ivott a martiniból. Aztán letette a poharat, és a kezét nyújtotta.

– Nikos vagyok – mondta. – Nikos Drakis.

Ahogy kimondta a nevét, az akcentusa érezhetőbb volt.

– Alys – mondta ő, és kezét a férfi kezébe tette. – Alys Fairford.

Csak egy másodpercig értek egymáshoz, de az arca megint felforrósodott.

– Örülök, hogy megismerhetem, Alys. Ez az este nagyon unalmas volt, de most...

Ettől a lányban lángra lobbant az elfojtott tűz. Az alatt a négy év alatt, amit az anyja ápolásával töltött, már el is felejtette, hogy képes ilyen érzésekre.

Vad vágyakozás támadt benne az után, ami eddig hiányzott az életéből. Amikor ez a hihetetlenül

vonzó férfi úgy nézett rá azzal a sötét, ellenállhatatlan szemével, ahogy még soha egyetlen férfi sem.

Alys hirtelen eldöntötte: ma este nem tilt meg magának semmit, és kihasználja a nagy lehetőséget.

Nikos fejében megszólalt egy figyelmeztető hang. Mi a fenét keres itt? Tényleg fel akar vinni a szobájába egy ilyen felcicomázott nőcskét?

Azt sem tudta megmagyarázni, miért segített neki megszabadulni a fickótól, aki zaklatta. Egyáltalán nem állt szándékában ezt tenni. Csak nézni akarta a lányt, a selymesen hullámozó hajától kezdve a ruhája rövid szegélyéig, amely oly sokat megmutatott hosszú, karcsú lábából.

Volt benne valami több, mint a feltűnő megjelenése...

Talán a szeme. Kékesszürke és hatalmas volt, és úgy nézett rá vele, hogy Nikosnak mindene belebizsergett. Ez a kifejező tekintet azonban nem illett a ruhájához. Nem mintha ő kifogásolta volna az öltözékét. A legkevésbé sem. Mi rossz van abban, ha egy nő megmutatja a bájait, különösen, ha ilyen lenyűgözően néz ki?

Nem volt szokása idegen nőkhöz közeledni, de ezúttal kivételt tett.

Közben nemkívánatos emlékek támadtak fel benne. Túlságosan is jól ismerte az apja történetét. Ő is egy idegen nő hatása alá került egy végzetes estén.

Nikos lerázta magáról az emlékeket. Nem fogja elkövetni ugyanazt a hibát, mint az apja.

Nyugalom! – mondta magának, és újabb kortyot ivott a martinijából.

Ez a csinos nő keresztezte az útját, miért ne élvezhetné ki a lehetőséget? Ha ő is akarja, együtt tölthetik az előttük álló éjszakát.

De vajon akarja-e?

A külseje alapján aligha volt kétséges, Nikos mégis újra megérezte a különbséget közte és a többi partizó lány között.

Letette a martinis poharát. Itt az ideje a következő lépésnek.

Rámosolygott a lányra, melegen és hívogatóan.

– Együnk valamit, Alys! – javasolta.

A szálloda étterme csendes volt, és a zsúfolt koktélbár meg a dübörgő zene után Alys élvezte a visszafogott légkört.

Amióta először meglátta ezt az idegen férfit, úgy érezte, mintha álmodna. De ez az álom minden egyes perccel valóságosabbá vált.

Feltámadt benne a vágy, hogy elvegye, amit akar, hogy két kézzel megragadja, amit az élet négy éven át megtagadott tőle.

Alig tudta elhinni, hogy ez történik vele. De az étel finom volt, és nagyon is valóságos, az pedig, ahogy Nikos nézett rá, még valóságosabb.

Vacsora közben kellemesen elbeszélgettek. Alys alig tudta elhinni, hogy képes normális beszélgetésre, miközben a gyomra remeg az idegességtől.

Megkóstolt egy falat fekete ribizlis kacsát, majd az utazásairól kérdezte Nikost. A férfi már elmondta neki, hogy sokat utazik üzleti ügyben. Úgy tűnt, ennek köze van a befektetésekhez és a nemzetközi pénzügyekhez, olyan dolgokhoz, amelyekről ő semmit sem tudott.

Ezért inkább arról kérdezte a férfit, a világ mely részein járt már – olyan helyekről, amelyeket ő soha nem fog látni, de ha mégis, akkor is csak kispénzű turistaként.

– Ez közel sem olyan izgalmas, mint ahogy gondolja, Alys – mondta Nikos. – Brüsszel, Frankfurt, Genf, New York, Sanghaj, Sydney... Többnyire csak a repülőteret, a szállodát és az irodákat látom. Nincs sok szabadidőm.

Alys a férfira nézett. Fáradtnak tűnt, szinte már keserűnek.

– Akkor miért dolgozik annyit? – kérdezte.

Nikos elmosolyodott.

– A közhiedelemmel ellentétben a pénz nem a fán nő.

Alys a homlokát ráncolta.

– De ha már van elég pénze, miért akar egyre többet?

A férfi felemelte a borospoharát, hátradőlt, és furcsa arckifejezéssel nézett rá.

– Magának mennyi pénzre lenne szüksége, Alys?

A lány pislogott.

– Nos, annyira, hogy kifizessem a számláimat... és talán még egy kicsivel többre. – Megvonta a vállát. – Nem én vagyok a megfelelő ember ennek eldöntésére. Mindig is szerényen kellett élnem.

Miközben beszélt, büntudatot érzett, és az ajkába harapott.

– Sajnálom. Itt ülök, és élvezem ezt a finom ételt, amit soha nem engedhetnék meg magamnak, és azt kérdezem, miért akar ennyi pénzt keresni...

A férfi érezhető melegséggel nézett rá.

– Nagyon örülök, hogy élvezi, Alys. Elvégre meghívtam, nem igaz?

A lány bólintott. Talán hiba volt elfogadnia a férfi meghívását. A borospohara után nyúlt, de aztán habozott, mert az árára gondolt. Ez a bor bizonyára megfizethetetlen lenne a számára.

Ivott egy kortyot, és visszatette a poharat az asztalra.

– Mi a helyzet a saját otthonával? Még sosem jártam Görögországban. Tényleg olyan gyönyörű, mint amilyennek a képeken látjuk? Az a sok égei-tengeri sziget!

– Nem sokat tartózkodom Görögországban. Van egy házunk az egyik szigeten, de nem emlékszem, mikor jártam ott utoljára.

– Ó, de kár! – mondta önkéntelenül is Alys, és rámosolygott a férfira. – El kellene határoznia, hogy hamarosan odautazik. Vegyen ki egy kis szabadságot!

– A megfelelő társasággal csábító ötlet... – mondta Nikos, és a lány szemébe nézett.

Alys érezte, hogy felforrósodik az arca. Újra ivott a borából, majd folytatta az evést.

Hirtelen olyan képek jelentek meg a lelki szemei előtt, hogy ő és Nikos a tengerparton napozik egy gyönyörű görög villa előtt.

Örült, amikor a férfi félbeszakította a gondolatait.

– És mi a helyzet magával, Alys? Londoni?

A lány megrázta a fejét.

– Vidéken lakom, a hétvégén egy régi barátnőmet látogattam meg. Együtt laktunk az egyetem alatt, nem messze Stratford-upon-Avontól, Shakespeare szülőhelyétől.

Meglepetésére Nikos készségesen belemerült a témába, és hamarosan már a klasszikus görög színházról beszélgettek. Alys úgy érezte, mintha már sokkal régebb óta ismerné őt.

A férfi egyszer csak kíváncsian nézett rá.

– Azt hittem, a divatiparban dolgozik. Talán modellként.

– Ó, nem, nem vagyok hozzá elég magas és vékony.

Nikos felemelte a borospoharát, és a pereme fölött a lányra nézett.

– Semmit sem változtatnék a külsején, Alys.

A lánynak felgyorsult a szívverése.

A férfi koccintott vele.

– Magára, Alys, és a közös esténkire! Csak egy dolgot sajnálok. Holnap indulnom kell Genfbe.

Jelentősegteljesen nézett rá, és Alysnek az volt a benyomása, hogy mondani akar neki még valamit. Egy pillanatig nem tudta, mi lehet az. Aztán megértette.

Elpirult, és a borospohara után nyúlt.

– Iszunk még egy kávét odafent a szobámban? – tette fel a kérdést Nikos. – Mit szól hozzá, Alys?

A lány érezte, hogy a szíve hevesen ver a szűk ruha alatt. Megérezte a pillanat fontosságát.

Ha nemet mondok, elmosolyodik, elfogadja a válaszomat, és taxit rendel nekem. Megköszöni az estét... és vége az egésznek.

Nem tudta elviselni a gondolatot, hogy ennek a mámorító találkozásnak itt és most vége legyen.

Hallotta a saját hangját, amint kimondta:

– Miért ne?

Nikos óvatosan felállt az ágyról, majd visszafordult, és a még mindig alvó lányt nézte. Szőke haja